

R I K S L Ø N N S N E M N D A .

Sak nr. 1/1957
i henhold til provisorisk anordning av 15.oktober 1957:

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening
på den ene side

og

Landsorganisasjonen i Norge og
Norsk Sjømannsforbund
på den annen side

i samband med tariffrevisjonen i 1957 for flytende kokerier,
landstasjon og hvalbåter for Sydhavsfangsten 1957/58.

Lønnsnemndas sammensetning:

Sorenskriver Kai Knudsen, formann,
Direktør Reidar Danielsen,
Direktør Morten Tuveng,
Sekretær P.Mentsen,
Direktør Trygve Kleppe,
Høyesterettsadvokat Fritjof Bettum,
Avdelingsbestyrer Einar Haugen.

Kjennelse av 4.november 1957.

K j e n n e l s e :

Ved provisorisk anordning av 15.oktober 1957 er det bestemt:

"Med heimel i § 17 i Grunnloven blir det fastsatt:

§ 1.

Twisten mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Sjømannsforbund på den annen side i samband med tariffrevisjonen 1957 skal avgjøres av Rikslønnsnemnda. Likeens skal tvisten mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og Norsk Styrmandsforening i samband med tariffrevisjonen 1957 avgjøres av Rikslønnsnemnda. Tvistene må ikke søkes løst ved arbeidsstans. Reglene i lov av 19.desember 1952 om lønnsnemnd i arbeidstvister får tilsvarende anvendelse.

§ 2.

Denne ordning trer i kraft straks."

For hvalfangst i Sydishavet har Hvalfangstens Arbeidsgiverforening siden 1935 hatt overenskomster med de tre sjømannsorganisasjoner: Norsk Sjømannsforbund, Norsk Styrmandsforening og Det norske Maskinistforbund. De tre overenskomstforhold har i alle år hatt samme varighet, og det har ved tariffrevisjonene vært en innbyrdes sammenheng mellom dem både når det gjelder de lønnstillegg som er gitt og de generelle bestemmelser.

Den siste revisjon fant sted høsten 1955, og de tre overenskomster ble gjort gjeldende til 1. september 1957. For Norsk Sjømannsforbund og Det norske Maskinistforbund kom de istand etter forslag fra Riksmeglingsmannen, for Norsk Styrmandsforening ved Rikslønnsnemndas kjennelse av 19. oktober 1955. Det ble i løpet av tariffperioden gitt et lønnstillegg på 3½% på beregnet fortjeneste (hyre og part) på grunn av overenskomstens indeksreguleringsbestemmelse.

I samsvar med gjeldende praksis ble det holdt fellesforhandlinger mellom de norske og britiske fangstselskaper og Norsk Sjømannsforbund og britiske sjømannsorganisasjoner den 19.august i år i Sandefjord. Norsk Sjømannsforbund la da frem sine forslag til revisjon av overenskomsten, med krav om en

vesentlig bedring av medlemmenes fortjenester. Fellesforhandlingene førte ikke til noe resultat. Også Norsk Styrmandsforening og Det norske Maskinistforbund reiste krav om vesentlige lønnsforbedringer, uten at forhandlingene førte til enighet.

Riksmeglingsmannen innkalte deretter den 26. august Hvalfangstens Arbeidsgiverforening og de tre sjømannsorganisasjoner til megling. Det ble meglet særskilt for hver av de tre overenskomster. For maskinistenes vedkommende fremsatte Riksmeglingsmannen den 6/9-1957 et meglingsforslag, som ble vedtatt på stedet. Den nye overenskomst innebærer at maskinistene på hvalbåtene får et tillegg på 8% på hyrene, og at der ingen endring skjer i den beregnede fortjeneste for maskinistene på kokeriene. I gjennomsnitt for samtlige maskinister sett under ett ved et kokeri med 12 hvalbåter, innebærer Riksmeglingsmannens forslag et tillegg av 3,43% på beregnet fortjeneste. Det ble dessuten foretatt endringer av en del andre bestemmelser i overenskomsten. For Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen ble meglingen **brutt**. Riksmeglingsmannen innkalte disse to parter og Arbeidsgiverforeningen til ny megling den 17. september, men begge meglinger ble avsluttet som resultatløs samme dag. Både Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen erklærte deretter blokade av stillingene ved de ekspedisjoner som skulle til fangstfeltet.

Etter henstilling fra sjefen for Kommunal- og arbeidsdepartementet satte fylkesmannen i Vestfold seg i forbindelse med Hvalfangstens Arbeidsgiverforening, Sjømannsforbundet og Styrmandsforeningen den 25. september 1957, for å prøve om han kunne medvirke til å få i stand en ordning. Da heller ikke disse forhandlinger førte til noen løsning av tvisten, ble det gitt provisorisk anordning for at den skulle avgjøres av Rikslønnsnemnda. De to forbund hevet straks blokaden.

For Rikslønnsnemnda har de to overenskomster som tvisten gjelder, vært behandlet hver for seg.

Norsk Sjømannsforbund har i det vesentlige fremholdt følgende:

Det forslag til endringer i den gamle overenskomst som forbundet la frem under fellesforhandlingene den 19. august, inneholdt krav om differentierte lønnstillegg på beregnet fortjeneste med henholdsvis 8% for de høyest betalte grupper, 10% for mellomgruppene og 12% for de lavest lønnede grupper. Begrunnelsen var at de prosenttillegg som er gitt ved de siste oppgjør, har fjernet gruppene fra hverandre lønnsmessig, og forbundet ønsket å diskutere en utjevning. Det ble dessuten frem-satt krav om opprykking av enkelte stillinger, forhøyelse av alderstilleggene, fartstillegg og kvalifikasjonstillegg for radiotelegrafister og en del andre krav, som i alt ville innebære en gjennomsnittlig inntektsøkning på omlag 8½% på beregnet fortjeneste. Også rimeligheten av disse endringer ønsket forbundet å få diskutert under fellesforhandlingene.

Da rederne bare var villig til å drøfte prolongasjon av lønningene, ble forbundets forslag ikke gjenstand for nærmere diskusjon.

Etterat Riksmeglingsmannens forslag forelå for maskinistene, ble Sjømannsforbundet tilbudt et lønnstillegg på 3,43% på de beregnede fortjenester for sine medlemmer. Under meglingen den 17. september meddelte forbundet Riksmeglingsmannen på en direkte forespørsel, at det for å lette hans arbeid med å finne frem til et forslag, skulle være villig til å ta i mot et generelt forslag på 6% på beregnet fortjeneste og på overtids-satsene.

I sær møte med fylkesmannen i Vestfold ble forbundets forhandlere forespurt om de var villige til å akseptere et forslag fra ham på 5%, hvortil de etter omstendighetene erklærte å skulle akseptere for å komme til en hurtig avgjørelse. Også dette forslag ble avvist av rederne, som hele tiden har holdt på 3,43% - og da kun på beregnet fortjeneste.

For Lønnsnemnda har forbundet nedlagt påstand på at hyrer, parter, overtidssatser og hvalbåttillegg forhøyes med 10%, og har prinsipielt opprettholdt kravet om å få endret de øvrige særvilkår slik de ble fremlagt under fellesforhandlingene den 19. august. Forbundet er imidlertid innforstått med at det under

en lønnsnemndsbehandling vil være vanskelig å gjennomføre andre endringer av bestemmelser om grupperinger og av teknisk art enn de som har vært behandlet av organisasjonene i den konsultative komité.

Forbundet har fremholdt at når det krever et generelt tillegg til hyrer og parter på 10% - på tross av at prisindeksen bare er steget med 1 poeng siden indeksoppgjøret i fjor - skyldes det at hvalfangerne i årene fra sesongen 1948/49, ikke har fått på langt nær de forbedringer i sine lønninger som prisindeksen har betinget. Prisindeksen er steget med 52% fra 1949 til 1957, mens hvalfangerne i samme tidsrom har fått sine beregnede fortjenester økt med bare omlag 23%. Denne gruppe lønns-takere er den eneste i vårt land som bare har fått halvparten av hva prisindeksen innebærer. Hertil kommer at lønnsstakerne her i landet som helhet har forbedret sin levestandard med 16% ut over prisindeksen i tiden fra 1949 til 1957. Den rimelige andel i velstandsøkingen som stort sett alle andre lønnsstakere har fått del i, er seilt hvalfangerne forbi. Selv om det fremlagte krav blir imøtekommet fullt ut, vil det på langt nær utjevne det misforhold som er oppstått fra 1949 til nå.

Det vises forøvrig til det av forbundet fremlagte påstands-skrift.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har pekt på at ved indeksreguleringen i 1956 var prisindeksen 151. Ved overenskomstens utløpstid i høst var den 152, svarende til 0,7% prisstigning. Legges leviekostnadsindeksen til grunn, skulle organisasjonene kunne kreve en tilsvarende lønnsforbedring.

Når det hevdes at det er foregått en lønnsmessig deklassering av hvalfangerne i forhold til industriarbeiderne, viser Arbeidsgiverforeningen til at lønningene i industrien og hvalfangsten har økt til forskjellig tid og i forskjellig tempo. Norsk Sjømannsforbund har valgt perioden fra 1949/50 og vist til at mens hvalfangernes fortjeneste siden den gang er økt med 23%, er stigningen i industrien 73% for voksne menn. Tar man utgangspunktet i det siste fredsår 1939/40, som etter Arbeidsgiverforeningens mening må være naturligere, hadde voksne menn i industrien inntil 1947 hatt en lønnsstigning på 69%, mens hvalfangerne

hadde hatt 115%. Ser man på den gjennomsnittlige stigning i kronetillegg fra 1939/40, har den til nå vært kr. 7.614.- i hvalfangsten mot kr. 8.234.- i industrien. Det er da ikke medtatt den ekstrabetaling som hvalfangerne etter krigen har fått gjennom 50% tillegg på parten for spermolje før bardehvalse-songen og etterat partsgrunnlaget var oppnådd. Dette tillegg utgjør i gjennomsnitt for de siste 3 sesonger ca. kr. 400.- pr. mann pr. sesong. Tas dette beløp med, har hvalfangerne under og etter krigen fått et gjennomsnittlig kronetillegg på ca. kr. 8.014.- eller 212%, mot i industrien kr. 8.234.- eller 215,7%. Men dette kronebeløpet blir i hvalfangsten oppebåret i løpet av 6 måneder, mens det i industrien oppebæres i løpet av 12 måneder.

Sammenligner man lønnsforholdene i hvalfangst og utenriksfart, vil hvalfangerne i løpet av 6 måneder tjene 16,6% mer enn en sjømann i utenriksfart gjør i løpet av 10 måneder, som er den gjennomsnittlige inntektsperiode pr. år i utenriksfart.

Arbeidsgiverforeningen har gjort nærmere rede for den norske hvalfangstnærings stilling, når det gjelder fangstmengde og økonomi, og påpekt den vanskelige situasjon den nå er i. Hvaloljeprisen er idag maksimum £ 75, og dette vil gi en rekke ekspedisjoner et stort driftsunderskudd. En må regne med en stadig økende russisk konkurranse, som vil redusere de øvrige ekspedisjoners forventede fangst betydelig. De norske og britiske selskaper står konkurransemessig meget svakt overfor stats- og statsstøttede selskaper og overfor japanske selskaper med billig arbeidskraft og et marked for avsetning av frosset hvalkjøtt til god pris. De meget vanskelige forhold har allerede vist seg i salg av og i forsøk på salg av fangstmateriell til Japan. Arbeidsgiverforeningen har også vist til den betydelige statsstøtte som det nederlandske hvalfangstselskap får.

Arbeidsgiverforeningen har fremholdt at når det i sin tid ble innført en bestemmelse i overenskomsten om at mannskapene skal ha hyre i minst 7 måneder, var det selvsagt en forutsetning at mannskapene skulle følge ekspedisjonene fra avreise til hjemkomst slik som fastsatt av selskapene. I år er imidlertid en rekke ekspedisjoner blitt forsinket på grunn av blokaden,

og 7 månedersgarantien vil ikke komme til anvendelse i disse tilfelle. Mannskapene kan selvfølgelig ikke få lønn i blokade-tiden fra et selskap som de selv har blokert, og som på grunn av forsinkelsen er blitt påført betydelige utgifter.

Arbeidsgiverforeningen har nedlagt påstand på at månedshyrer og part (beregnet fortjeneste) tillegges 3,43%, at de øvrige bestemmelser blir endret i den utstrekning dette har vært avtalt mellom organisasjonene, og at bestemmelsen i § 3 om hyre for minst 7 måneder for mannskaper som følger ekspedisjonen fra avreise til hjemkomst, ikke skal gjelde for ekspedisjoner som er blitt forsinket på grunn av blokaden.

Norsk Sjømannsforbund har nedlagt tilleggpåstand på at garantien for 7 måneders hyre blir opprettholdt. Denne garanti er en ufravikelig forutsetning for hele tariffavtalen, og spørsmålet om å endre denne bestemmelse er et tariffteknisk spørsmål. Hvis Lønnsnemnda tar spørsmålet om å endre den opp til realitetsbehandling, påstått forbundet at arbeidstiden under fangsttiden på feltet settes til 8 timer pr. dag og 48 timers arbeidsuke.

Rikslønnsnemndas avgjørelse:

Det er innen nemnda ikke enighet om hvilke endringer som skal gjøres i den tidligere overenskomst ved årets tariffrevisjon.

Flertallet, formannen, Danielsen og Tuveng, vil bemerke:

Hvalfangsten har utviklet sine egne, særpregede lønns- og arbeidsvilkår, som ikke er direkte sammenlignbare med forholdene innen industri og utenriksfart. Derimot har det vært en nær sammenheng mellom de tre overenskomstforhold som Hvalfangstens Arbeidsgiverforening siden 1935 har hatt med Sjømannsforbundet, Styrmandsforeningen og Maskinistforbundet. De har hatt samme varighet og vært revidert samtidig eller parallelt, dels ved frivillige forhandlinger eller megling, dels ved frivillig voldgift eller tvungen lønnsnemnd. Men enten de har vært gjort opp i fellesskap eller hver for seg, har det alltid vært forholdt slik at en rekke generelle bestemmelser er gjort ensartet for de tre forbund, og det er gitt noenlunde de samme lønnstillegg - prosentvis eller i kroner - for de tre organisasjoners

medlemmer.

Flertallet finner ikke grunn til å gå nærmere inn på om det siden overenskomstforholdene begynte, er skjedd - eller ikke er skjedd - lønnsmessige forskyvninger mellom hvalfangernes fortjeneste og andre gruppers lønninger. Ved de tariffrevisjoner som har funnet sted, er lønns- og arbeidsvilkårene blitt vurdert ut fra forholdene som de forelå innen hvalfangsten og innen de andre næringer. Når Lønnsnemnda skal fastsette lønns-tilleggene ved årets tariffrevisjon, må det naturlige utgangspunkt etter flertallets mening være den lønns- og prisutvikling som har funnet sted siden siste tariffrevisjon.

De tariffoppgjør som ble foretatt her i landet i 1954 og 1955 fulgte stort sett den linje at det ikke ble gitt generelle lønnsforhøyelser, bortsett fra de fag hvor lønnsnivået lå forholdsvis lavt. Ellers ble det lagt vekt på å gjennomføre bedring av de sosiale ytelser. Ved tariffrevisjonen for utenriksfarten i 1954, ble det gitt lønnstillegg med 2%, unntatt for styrmenn som prosentvis fikk noe større tillegg som lønnsjustering i forhold til maskinistene. I hvalfangsten fikk samtlige grupper i de tre overenskomster et tillegg på 6% på hyrer, part, overtidsgodtgjørelse og hvalbåttillegg høsten 1955.

De tariffoppgjør og den lønnsutvikling som har funnet sted senere, har både innen industrien og utenriksfarten prosentvis brakt det gjennomsnittlige lønnsnivå adskillig høyere enn de 3½% som hvalfangerne fikk i tillegg i 1956 som følge av indeksreguleringsbestemmelsen. Det lar seg ikke gjøre å foreta en direkte sammenligning mellom lønnsforholdene og lønnsutviklingen innen de nevnte næringer og hvalfangsten, med sine særegne arbeids- og driftsforhold og med de mange usikre faktorer når det gjelder fangstmengde, oljepris m.v. Etter en samlet vurdering av de momenter som partene har pekt på, finner flertallet at et tillegg av 5% på hyrer og part vil være rimelig. Dette er det tillegg som Sjømannsforbundets og Styrmandsforeningens forhandlere erklærte seg villig til å godta i de drøftinger som fant sted hos fylkesmannen i Vestfold - under forutsetning av at det samme tillegg ble gitt også på overtidsgodtgjørelse og hvalbåttillegg, og under forutsetning av at de øvrige bestemmelser, som det ikke var enighet om å endre, ble stående

uforandret.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har lagt vekt på at det gjennomsnittlige tillegg for maskinistene vil bli 3,43% på beregnet fortjeneste. Flertallet kan ikke finne at et tillegg på 5% til beregnet fortjeneste for de andre grupper, vil stå i noe misforhold til det forslag Riksmeglingsmannen fremsatte for maskinistene. Det vesentlige ved hans forslag var etter flertallets mening at maskinistene på hvalbåtene fikk et tillegg på 8% på hyrene, og at man derved oppnådde en innbyrdes lønnsjustering innen denne gruppe. Det må ha vært helt klart at det for Sjømannsforbundets og Styrmandsforeningens medlemmer ville bli spørsmål om å gi andre prosenttillegg både på kokeriene og hvalbåtene.

Partene har inntatt et forskjellig standpunkt til spørsmålet om det skal gis det samme prosenttillegg til overtidsgodtgjørelse og hvalbått tillegg som fastsatt for den beregnede fortjeneste. Ved indeksreguleringsoppgjøret i 1956 og i Riksmeglingsmannens forslag for maskinistene i år ble det ikke gitt noen øking av satsene for overtidsgodtgjørelse og hvalbått tillegg for de grupper som fikk lønnsforbedringer. Det naturlige er å regulere overtidsbetalingen når hyrer og part blir øket. I hvalfangst vil overtidsarbeidet i alminnelighet gi seg utslag i større fangst og part, og på den måten vil fortjenesten ved overtidsarbeide kunne bli noe bedret når parten økes med 5%. Men etter flertallets mening synes det også å være grunn til å se på de satser som gjelder for overtidsarbeide. Flertallet har imidlertid lagt vekt på at bestemmelsene om overtid og overtidsgodtgjørelse har vært og fortsatt bør være like for offiserene i de tre overenskomster, og at de andre kategorier ombord står i et visst forhold til dem. Flertallet finner derfor at spørsmålet om en endring av overtidsgodtgjørelsen og hvalbått tillegget bør utstå til en mere ensartet behandling ved neste tariffrevisjon. Et tillegg på 5% på disse satser er økonomisk sett et forholdsvis løste spørsmål både for det enkelte selskap og mannskapene. Flertallet legger derfor ikke vekt på at de som får sin overtidsgodtgjørelse i form av betaling for ekstradager, vil få en liten fordel i denne fangstperioden. Det

samme forhold vil gjøre seg gjeldende for alle overenskomstenes vedkommende.

Hvalfangstens Arbeidsgiverforening har påstått at bestemmelsen i overenskomstens § 3, 1.ledd:

"Hyren dreier fra og med tiltredelsesdagen til avmønstring finner sted, dog utbetales mannskaper/styrmenn som forhyres i Norge eller England og følger kokeriekspedisjonen fra avreise til hjemkomst, hyre for minst 7 måneder,"

skal gis sådant tillegg:

"Denne bestemmelse gjelder ikke for ekspedisjoner som er blitt forsinket på grunn av blokaden."

Flertallet mener at avgjørelsen av dette spørsmål hører mest naturlig under Arbeidsretten, idet en vil stå overfor tolkings- og rettsspørsmål og bevisvurderinger. Da det er krevet en endring av tariffens hittil gjeldende bestemmelse, vil Lønnsnemnda måtte ta standpunkt til påstanden. Etter flertallets mening foreligger det imidlertid helt utilstrekkelige opplysninger for Lønnsnemnda både når den skal vurdere om det er grunn til å endre bestemmelsen og om det innhold den i tilfelle skal få. Avgjørelsen av de^{av}/partene nedlagte påstand for så vidt dette spørsmål angår, må derfor utstå inntil det er fremskaffet ytterligere opplysninger. Dette er ikke til hinder for at tvisten forøvrig blir avgjort idag.

Nemndas medlem Bettum vil bemerke at han finner at tillegget på hyrer og parter (beregnet fortjeneste) bør settes til 3,5%, og stemmer for dette tillegget.

Uten å kunne tiltre flertallets begrunnelse er han enig med flertallet i at det ikke gis tillegg på overtidsgodtgjørelsen og hvalbåttillegg.

Bettum er videre enig med flertallet i at nemnda må ta standpunkt til spørsmålet om i hvilken utstrekning 7 månedersgarantien for hyrer skal opprettholdes. Han er videre enig i at det bør innhentes ytterligere opplysninger angående den blokade som har vært iverksatt av Norsk Sjømannsforbund og angående de forsinkelser som er oppstått, før nemnda tar standpunkt til hvilke virkninger dette skal få i lønnsmessig henseende. Han er dermed også enig i at avgjørelsen av dette spørsmål utsettes, og går ikke inn for noen realitetsbehandling av dette nu.

Nemndas medlem Einar Haugen bemerker:

Det resultat flertallet er kommet til er jeg uenig i. Etter min mening burde satsene for overtidarbeid og hvalbåttillegget også ha vært tillagt 5% i likhet med beregnet fortjeneste. Den skjevhet som tidligere var i denne tariffavtale med så lave overtidsbestemmelser blir ytterligere forverret ved denne kjennelse.

Når det gjelder Arbeidsgiverforeningens påstand om at det skal gjøres fradrag i hyre for eventuell forsinkelse av ekspedisjoner som følge av ^{at} tariffoppgjøret ikke tidnok kom i stand, mener jeg at den påstanden burde ha vært avvist og ikke som nå utsatt til senere behandling. Jeg kan ikke innrømme at det har vært noen streik, idet samtlige mannskaper var avmønstret ved siste sesongs slutt. Forbundet kan heller ikke på forhånd ha oversikt over ekspedisjonenes avgangsdata. Det er arbeidsgiverne alene som bestemmer avgangstidene. Ekspedisjonene går også til helt ulike tider de forskjellige år. Etter min mening vil det derfor virke helt urimelig om arbeidsgiverne skulle få sin påstand på dette punkt imøtekommet. Videre vil jeg understreke at bestemmelsen i § 3, punkt 1, har nøyre sammenheng med arbeidstidsspørsmålet, og det kan derfor

ikke gjøres noen endring i nevnte punkt uten at det blir tatt hensyn til forbundets tilleggspåstand om gjennomføring av 8 timers dag og 48 timers arbeidsuke på feltet.

Med disse merknader stemmer jeg imot det resultat flertallet er kommet til.

S l u t n i n g :

Tariffavtalen mellom Hvalfangstens Arbeidsgiverforening på den ene side og Landsorganisasjonen i Norge og Norsk Sjømannsforbund på den annen side som gjaldt for siste sesong, prolongeres med følgende endringer:

1. De under § 1 oppførte månedshyrer tillegges 5% og avrundes til nærmeste hele krone.
2. Beregnet part tillegges 5% og avrundes til nærmeste hele krone.
3. Beløpet i siste avsnitt i § 3 - punkt 24 - tillegges 5% og avrundes til nærmeste hele krone.
4. Asdic-tekniker tilføyes gruppe II B.
5. Elektriker på kokeri som lønnes i gruppe III og bedre, skal forhyres som elektriker.
6. 1.setning i § 3 - punkt 5 - endres til:
"For spermolje (biprodukter) produsert før og etter bardehvalfangsten, betales 50% tillegg til de fastsatte partsatser."
3.setning i samme punkt endres til:
"For produksjon (hval- og spermolje, biprodukter) som oppnås i bardehvalsesongen og som overstiger ekspedisjonens partsgrunnlag, betales 50% tillegg til de fastsatte partsatser."
7. I § 3 inntas:
"Offiser og mannskap på fangstbåt hvor det er ansatt prøveskyttere, skal ha part og hvalbåttillegg minst som den

dårligste av de øvrige ordinære fangstbåter. Som prøveskyttere ansees de som etter kontrakt skal tjenestegjøre sammen med en eller flere skyttere på samme fangstbåt."

8. Som nytt punkt 29 til § 3 tilføyes:

"Telegrafist på hvalbåt som også tjenestegjør som "Asdicmann", gis et tillegg i månedshyren på kr. 90.-."

9. § 4 tilføyes:

"Hvis en offiser eller et mannskap som mottar alderstillegg, rykker opp i en høyere stilling i samme rederi, skal han ikke ha lavere månedshyre enn han hadde i den lavere stilling inklusive alderstillegg."

10. § 6, 1 a og b:

Overtidssatsen for lønnsgruppe XII settes til kr. 1,25.

11. Siste avsnitt i § 6 - punkt 4 - endres til:

"For arbeid utover 16 timer sammenhengende betales 100% tillegg til overtidssatsene (forutsatt at det ikke ytes samme tillegg etter annen bestemmelse).

Overtidsbetaling etter den forhøyede sats fortsetter for alle arbeidstimer inntil 5 timers sammenhengende fritid er gitt."

12. § 8. Kostgodtgjørelse settes til kr. 10.- pr. dag for offiserer og mannskaper.

13. § 9 - punkt 9 i siste avsnitt - endres til:

"Hvis et mannskap blir syk eller arbeidsudyktig på grunn av ulykke mens han er på feltet, skal han ha part til han forlater ekspedisjonen."

14. Ikrafttreden og varighet fra 1.september 1957 til 1.september 1958.

15. Avgjørelsen av spørsmålet om endring av § 3, punkt 1, utsettes.

Kai Knudsen

Morten Tuveng

Einar Haugen

Reidar Danielsen

Frithjof Bettum